

משלים

לדעת להודות

משל:

יעקב הרליך הגיע מקודם לפגישה במגדלי עזריאלי הוא עלה לקומה האחרונה שם הוא אמור לסגור את עסקת חייו בידו אחז תיק אם 500 אלף דולר.

לפתע הוא שם לב שדלת הגג פתוחה הוא חשב לעצמו סגריה אחת לא תזיק אולי אפילו תרגיע הוא נכנס אל הגג עישן סיגריה בנחת מסתכל על תל אביב הנפרסת מתחתיו. שעונו התריע 5 דקות לפגישה. הוא מיהר לעבר הדלת אך זו ננעלה מבפנים כל ניסיונותיו היו לשב הוא שלח את ידו לכיסו בכדי למצוא את טלפון אך גם אותו הוא שכח באוטו. הוא החל דופק על הדלת אולי מישהו ישמע אותו אך לשב חשב לעצמו אולי אצעק למטה אך גם זה לא הואיל ואז הוא נזכר במזוודה, הוא פתח את המזוודה ולקח שטר אחד של \$100 וזרק אותו למטה. השטר נפל באיטיות למטה איש צעיר הרים אותו בשמחה והמשיך ללכת הוא לקח עוד שטר וזרק אישה מבוגרת הרימה אותו בשמחה והמשיכה ללכת הוא הבין שזה לא עסק ולקח חבילה של שטרות והחל זורק אותם למטה השטרות החלו להתפזר לכל עבר אנשים החלו לרוץ ולאסוף אבל אף אחד לא הסתכל למעלה יעקב חשב לכמה רגעים ואז הוא לקח את כל השטרות שהיו בתיק וזרק למטה השטרות התפזרו בכל תל אביב אנשים אספו בשמחה אבל לצערו אף אחד לא הסתכל למעלה הוא ישב מיואש וברגע של ייאוש הוא לקח בלוק שעמד לידו וזרק אותו על אחת המכוניות שהיו למטה בעל המכונית ההמום הסתכל ישר למעלה והחל צועק עליו.

במשל:

אנחנו חיים בעולמו של הקב"ה אשר מרעיף עלינו מכל טוב אוכל בית ילדים וכל מובן מאליו אנחנו לא מסתכלים למעלה לומר תודה אבל מתי שהוא נותן לנו קצת ייסורים (זורק בלוקים) אנחנו ישר מסתכלים למעלה ובוכים. צריך לדעת להודות גם על הטוב.